



Stellingen ter verkrijging van den graad van doctor in het Romeinsch en hedendaagsch recht

<https://hdl.handle.net/1874/255937>

STELLINGEN

TER VERKRIJGING VAN DEN GRAAD

VAN

DOCTOR IN HET ROMEINSCH EN HEDENDAAGSCH RECHT

AAN DE HOOGESCHOOL TE UTRECHT,

NA MACHTIGING VAN

DEN RECTOR MAGNIFICUS

MR. H. P. G. QUACK,

GEWOON HOOGLEERAAR IN DE RECHTSGELEERDE FACULTEIT

MET TOESTEMMING VAN DEN ACADEMISCHEN SENAAAT

EN

VOLGENS BESLUIT DER RECHTSGELEERDE FACULTEIT,

TE VERDEDIGEN

op Vrijdag den 25sten September 1874, te 3 uren,

DOOR

WILLEM ALEXANDER PAUL FREDERIK LODEWIJK WINCKEL,

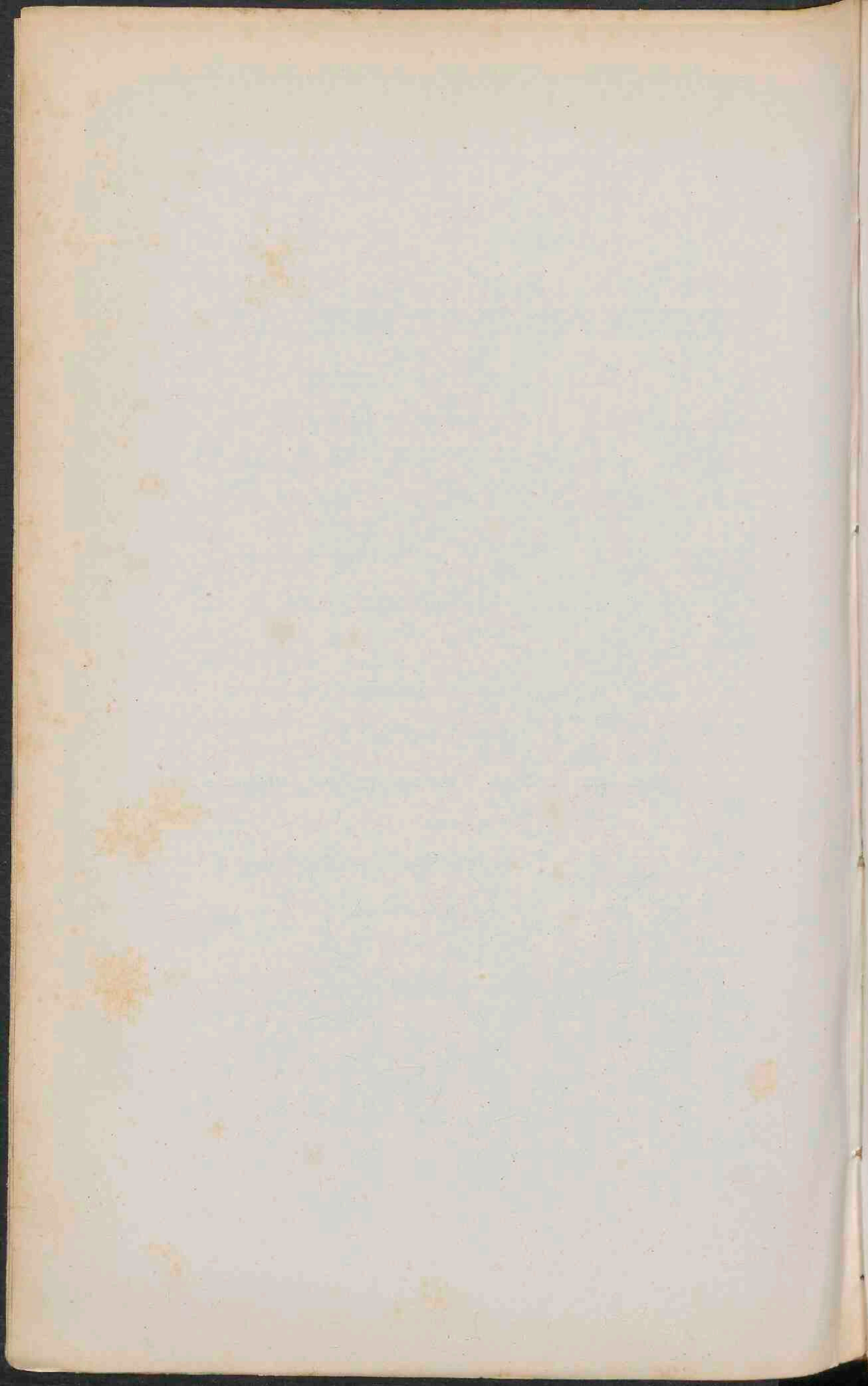
GEBOREN TE MAASTRICHT.



UTRECHT,

J. DE KRUYFF

1874.



STELLINGEN.

I.

Ten onrechte beweert BAEHR (Jahrbücher für Dogmatik, I, 369) dat de schuldeischer die zijne vordering heeft overgedragen, al is de overdracht den schuldenaar niet aangezegd, het recht verliest van te mogen innen.

II.

Bij den strijd tusschen L. 36 D. de adq. rer. dom. (XLI, 1) en L. 18 D. de r. c. (XII, 1) moet men aan de meening van JULIANUS (l. 36 cit.) de voorkeur geven boven die van ULPIANUS (l. 18 cit.)

III.

POMPONICUS in l. 66 de jure dotium (D. XXIII, 3) handhaaft het oudere, strengere recht, terwijl in § 3 I. de usufr. de nieuwere meening wordt staande gehouden.

IV.

Ten onrechte zegt ZACHARIAE VON LINGENTHAL (Ueber die Unterscheidung zwischen Servitutes rust. et urb.), dat eene verpanding van het nog niet bestaande recht alleen bij weg- en waterleidings-servituten mogelijk is.

V.

Terecht zegt Mr. C. W. OPZOOMER (Alg. Bep. 3^e. druk bladz. 90). »Over de kracht der gewoonte »beslist alleen art. 3, en dit artikel heeft een even »algemeen karakter als de wet waarin het ge- »vonden wordt.»

VI.

Het fungeren van eene indische weeskamer in Nederland, als toezienden voogd over minderjarige kinderen aldaar gevestigd, is overschrijding van wettelijke bevoegdheid.

VII.

In artt. 630, *b*), 634 en 636 B. W. is de leer van het R. R. door den Nederlandschen wetgever gehuldigd.

VIII.

Ten onrechte beweert Mr. OPZOOMER dat Art. 663 B. W. specificatio op het oog heeft.

IX.

In art. 1375 B. W. moet het woord „gebruiken” zoowel van plaatselijke als van algemeene gebruiken opgevat worden.

X.

Bij onvolledig endossement heeft de geëndosseerde een eigen vorderingsrecht.

XI.

Wanneer de houder zekerheid gegeven heeft dat een papier aan toonder verloren geraakt is en vernietigd, dan blijft hem een actie toekomen tegen den schuldenaar.

XII.

Al is de handteekening van den trekker valsch, toch blijft de acceptant gehouden zijn accepteren tegenover derde houders gestand te doen.

XIII.

Art 1375 B. W. is ook op cognoscement van toepassing.

XIV.

Terecht weigerde de Zwolsche rechtbank (bij vonnis van 28 October 1873, te vinden in: Paleis van Justitie, Bijblad 1874 no. 4) een accoord te homologeren, waarbij de rechten der onbekende crediteuren niet verzekerd waren, al was er ook van de zijde der crediteuren geenerlei verzet gedaan.

XV.

Terecht veroorlooft de chinesche wetgever (Fatsing-luh-li, hoofdstuk huwelijk, § 17) echtscheiding om reden van ingewortelde of ongeneeslijke ziekten.

XVI.

De jure constituendo, moet de jurisprudentie van den Hoogen Raad der Nederlanden gehandhaafd worden, waar zij de voortdurende kracht van den rechtsregel: »l'interlocutoire ne lie pas le juge" aannemt.

XVII.

Volkomen juist is de uitspraak der Amsterdamse rechtbank van 20 October 1845 (Regtz. XII, 247) dat zoowel in eersten aanleg als in hooger beroep, de gedaagde het recht heeft om op de dagvaarding te anticiperen.

XVIII.

De Staat moet geacht worden in oblige te zijn wanneer een minister krachtens koninklijk besluit geldelijke verplichtingen heeft aangegaan, en is de voorafgaande goedkeuring der wetgevende macht daartoe niet noodig

XIX.

Alleszins juist is het gevoelen van Mr. VAN DER LINDEN (Themis 1873, pag. 1) en Prof. BUJS (Bijdragen tot de kennis van het Staats-enz. bestuur, 1874, p. 154), dat van maatregelen van inwendig bestuur dispensatie kan verleend worden bij koninklijk besluit.

XX.

De woorden van art. 67 der Grondwet, »in de gevallen door de wet omschreven» leggen niet de verplichting op om te omschrijven de omstandigheden waaronder of de voorwaarden waarop de koning van wetsartikelen zal kunnen dispenseeren.

XXI.

In het cassatieproces in Strafzaken is de procureur-generaal bij den Hoogen Raad der Nederlanden niet de vertegenwoordiger van het Openbaar Ministerie bij andere rechtscolleges, dat met de vervolging belast is.

XXII.

Aan den raadsman komt bij cassatie in strafzaken niet het laatste woord toe.

XXIII.

Artikel 130 Wetboek van strafvordering is niet limitatief op te vatten.

XXIV.

De strafrechter mist de bevoegdheid, de rechthebbers tot de stukken van overtuiging nominatim aan te wijzen.

XXV.

De vervallenverklaring in art. 20 Crimineel Wetboek voor het krijgsvolk te lande, sluit niet in zich de onbevoegdheid om later weder in krijgsdienst te treden.

XXVI.

Art. 16 Crimineel Wetboek voor het krijgsvolk te lande en art. 14. C. W. voor het krijgsvolk te water zijn af te keuren.

XXVII.

Onjuist is de stelling van den Hoogen Raad der Nederlanden, dat vervallenverklaring van den militairen stand, als de kenmerken eener onteerende straf-dragende moet worden beschouwd.

XXVIII.

Valsche verklaring van avarij is niet strafbaar volgens het Code Pénal.

XXIX.

Uit de artt. 91 en 92 van het algemeen reglement op de Spoorwegdiensten kan men niet besluiten tot de strafrechterlijke verantwoordelijkheid van hem die per Spoorweg buskruid afzendt.

XXX.

Bij een volk dat zekeren trap van beschaving bereikt heeft, verdient het stelsel van vrije banken de voorkeur, mits de regering door geenerlei voorschrift of handeling medewerke om aan eene bank een grooter crediet te bezorgen dan zij verdient.

XXXI.

Het pensioneren zijner ambtenaren door den Staat, in het algemeen reeds af te keuren, is dit dubbel, wanneer de ambtenaren verplicht worden, de middelen daartoe zelve bijeen te brengen.

XXXII.

Het premie-stelsel, dat aan een tak van nijverheid eene toelage uit 's Rijks schatkist verleent, verdient afkeuring.

XXXIII.

Het Stelsel van dadingen tusschen de Schatkist en den belastingschuldige is verderfelijk.
